

**Opět po Slovensku
na kole**

2010
2010

Opět po Slovensku na kole

8.10.-12.10.2010

Stalo se pro mě už tradicí, že cyklistickou sezónu na podzim končím výletem po slovenských horách, které jsou pro mě jedinečné a mají magickou sílu. Nádherné hory, překrásně zbarvené stromy a keře, upravené a málo frekventované silnice, příjemní lidé, které potkávám a snadno se domluvím a většinou příznivé počasí „babího léta“. Stejně tomu bylo i letos.

8.10. pá – Uherské Hradiště – Kunovice – Veselí n/ Moravou 21 km – Strážnice 30 km - Petrov – Senica 67 km – Jablonica 77 km

Ráno jsem odjel vlakem z Jičína v 5.33 hod. s přestupy v Hradci Králové a Pardubicích do Uherského Hradiště s příjezdem v 11.15 hod.; jízdné se slevou 138 Kč a úhrada 60 Kč za jednodenní úschovu kola během přepravy. Slunečné a teplé počasí, asi 17°C, mi dovolilo celou

cestu absolvovat v krátkém oblečení, ale protivítr byl těžkým soupeřem celé odpoledne. Krátká zastávka byla v typických vinných sklepích

Plže v obci Petrov, kde mě lákala i nabídka husích jater, ale cena 100 Kč za 150 gr. bez přílohy se mi zdála vysoká a tak jsem raději pokračoval dál. Už po 15. hod. jsem se ubytoval

v pěkné vybavené ubytovně v Jablonici za 12 €. Od 17.hod. jsem nemohl sledovat kvalifikaci na MS ve fotbale našich se Skotskem,

ale shlédl jsem utkání Slováků v Arménii, kde prohráli 3:1. Večeři jsem si připravil z vlastních dobrot z domova a popíjel oblíbené moravské Chardonnay.

9.10. so- Jablonica – Trnava 34 km – Sered' 54 km – Šala 75 km – Nitra 101 km – Vráble 122 km – Levice 148 km – Žemberovce 163 km

Ráno bylo chladno, jen 5°C, ale rychle jsem se zahřál stoupáním na Malé Karpaty. Pohodlná a rychlá byla cesta do Trnavy, kde mě zaujala

reklama erotického salonu, prý nejlevnější na Slovensku a během dne ještě sleva 50% 😊. V Trnavě, kde je největší automobilka, mě na historickém

upraveném Trojičném náměstí zaujal více dóm svatého Mikoláša. Přímo v Seredi jsem

přešel širokou řeku Váh a málo frekventovanou, ale delší cestou jsem pokračoval rovinatým terénem přes Šalu, kde je za městem obrovská dusíkárna DUSLO, do Nitry. Pohyboval jsem se na jihu Slovenska,

nedaleko maďarských hranic, což jsem poznal na dvojjazyčných nápisech jak obcí a měst, tak i nápisy obchodů byly též v maďarštině.

Jen mírné bylo stoupání či klesání silnice; kolem na polích už sklízeli jen kukuřici a ještě tam byly lány slunečnic, ale skoro černých; ostatní pole

bylo zoráno. V zemědělské Nitře bylo překrásně a tak jsem obědval na zahrádce restaurace. Výborné menu včetně moučnicku stálo pouhých

3.60 € a to jsem si ještě nechal přinést skleničku na své víno k moučnicku. Byl tu obnoven místní pivovar z roku 1896 a tak jsem ochutnal Gorgoň. Před městem Levice vlevo stojí stará elektrárna, na jejíž výstavbě jsem se podílel

jako mladý inženýr. A vedle v Mochovcích už nová atomová elektrárna se čtyřmi velkými chladícími věžemi, proti které protestují rakouští

aktivisté stejně jako proti našemu Temelínu. V Levici mě zaujal starý mlýn připomínající spíše věžní budovu uprostřed města. Chtěl jsem se tu ubytovat, ale místní mi doporučili nový penzion „U Anny“ v 15 km vzdálených Žemberovcích a

udělal jsem dobře. Z místních ampliónů mě vítala muzika horalů a ještě bylo skoro 17°C. Penzion byl sice uzavřený, ale s uvedením telefonu na majitelku, která přijela na zavoání autem během minuty. Za překrásný nový pokoj se super vybavením požadovala pouhých 10 €,

neboť měla obdiv ke starému cyklistovi, důchodci z Čech, jak mi potom v restauraci u piva sdělila. Byl jsem tam jediný host kromě toho, že večer byla ve 200 m vzdálené její restauraci diskotéka. Zcela nový objekt má velkou bowlingovou halu a vedle tenisové kurty s umělou trávou. Jak však přiznala, využití všeho je zatím minimální. Dlouho jsme si při pivě povídali a nakonec mi řekla: “kdyby to bylo na kolečkách, tak to zítra přestěhuji jinam“. Žemberovce mají ve znaku váhy a na nich hrozny vína (i já jsem narozen ve znamení Vah).

10.10. ne – Žembovice – Huntianské Nemce 26 km – Krupina 37 km – Dobrá Niva 54 km – Zvolen 66 km – Banská Bystrica 87 km – Kúpele Brusno 115 km – Nemecká 120 km – penzión Hradisko 124 km

Hned po ránu jsem se zahřál dlouhým stoupáním na Štiavnické vrchy, neboť teplota byla jen 4°C. Sluníčko svítilo a tak se mi jelo moc dobře, neboť na silnici jsem byl skoro jediný – žádná auta. Chladno bylo však ve sjezdu, zvláště ruce zábly, neboť jsem neměl nejteplejší rukavice. Zahřál jsem se v obchodním domě v Krupině, kde jsem nakoupil jídlo, pivo i víno na polední piknik. Terén byl tentokrátě hodně členitý, nahoru a dolů. Před polednem jsem přijel do Zvolena, kde mě vítal pohled na

obrovský hrad a za ním hned náměstí s katolickým kostelem sv. Alžběty, kde mě dovnitř vtáhl pěkný zpěv dětí a také plný byl kostel lidí všeho věku.

Uprostřed náměstí je evangelický kostel sv. Trojice a na věžních hodinách 11hod. 15minut. Zde jsem si vybral lavičku proti slunci s pohledem na hrad a začal obědvat. Přitom jsem stačil vést rozhovor na vedlejší lavičce sedící

s mladou manželkou dvojicí cikánů a poté s dvěma chlapci kolem 30 let, kteří se vyptávali, kam cestuji apod. Jeden z nich 3 roky žil a pracoval ve švýcarské Ženevě a jak říkal, nemohl si zvyknout na osamělost, neboť Švýcaři ho mezi sebe nikdy nevzali a tak se vrátil domů, stejně jako jeho italská přítelkyně. Trochu pohodlnější byla silnice do Banské Bystrice,

kde jsem se telefonem spojil s kamarádkou manželky ze zájezdu do Řecka Jelou Tvrdoňovou, která doporučila ubytování pro jičínské turisty na příští rok v září. Také zde jsem se vyhříval uprostřed náměstí na slunci se zajímavou mladší paní a vyprávěli si o cestování a životě jak na Slovensku, tak u nás. Tato setkání mám ze všeho nejraději a trochu mi připomínají poutní cestu do Santiaga a setkávání poutníků z celého

světa. Cestou do Nemecké jsem ještě odbočil do menší vsi, kde jsou

termální lázně, resp. Kúpele Brusno. Procedury tu nejsou nejlevnější a např. rehabilitační bazén pro veřejnost od 18 do 22 hod. stojí na hodinu 6 €, finská sauna a parný kúpel 90 minut 12 € a s vířivkou navíc na 2

hod. 14 €. Z hlavní silnice jsem odbočil vlevo k penziónu Hradisko a 1,5 km stoupal úzkou asfaltovou cestou stále prudčeji nahoru. Penzión stojí osamocený v lese, oblast se jmenuje Muránská planina a nedaleko je

Velká Fatra. Majitelé jej koupili a opravili před 4 roky. Předtím pracovali v penziónu v Německu a Rakousku, ale chtěli penzión svůj a doma, tj. na Slovensku. Ubytování většinou ve třílůžkových pokojích, čisté, s malými

balkony. Při večeři jsem se seznámil s ředitelem firmy „Návrat“, která se snaží léčit drogově závislé osoby. S manželkou zde měli 10 klientů ve věku 18 až 30 let, všichni chlapi. Dlouho jsme si povídali a pan ředitel byl rád, jak jsem mluvil nejen o cestování, ale o svém postoji a hodnotách v životě a všichni pečlivě naslouchali a dokonce se i ptali. Když odcházel jako poslední z restaurace, tak mi moc děkoval a říkal mi: „bral bych Vás do firmy jako externího lektora, kdybyste bydlel ve Zvolenu“. Večeře všem chutnala a mně také; já jediný jsem však popíjel pivo, ostatní jen nealkoholické nápoje (pivo mají jen lahvové, ale velký výběr včetně českých a stojí cca 1 €). Nedoporučoval okolní koliby, neboť prý ani halušky nevaří dle starých receptů, ale jen z prášku – asi

jako někdo bramborovou kaší. Majitel penzionu si velmi stěžoval na slovenskou byrokracii v podnikání, která mu odčerpává mnoho času a bere někdy chuť dále v oboru pracovat. Nemá čas se věnovat dostatečně své rodině, zvláště svým dvěma chlapcům; druhý se narodil před týdnem.

Při naší návštěvě doporučuje při celodenním výletě do Čierného Balogu odjet jen do Podbrezové a odtud začít železnicí, asi 14 € cesta tam a zpět,; muzeum a poté asi 1 km Dobroč, kde je prales a skanzen.

Dále výlet do Kaliště, cca 20 km, což je obec vypálená partyzány; možná i hrad ve Zvolenu.

11.10 po – Nemecká – Brezno 20 km – Čertovica (1233) 43 km – Liptovský Hrádek 66 km – Liptovský Mikuláš 79 km – Ružomberok 110 km – Dolný Kubín 126 km – Párnica 137 km – Zazrivá 147 km – Terchová 157 km

Ostatní klienti odjížděli ráno velmi brzy a tak i já využil nabídku na snídani už v 6.30 hod. Za polopenzi jsem zaplatil sníženou cenu 17€ . Snídaně však byla jen vaječná omeleta, chléb a šálek čaje (na švédský stůl musí všichni zapomenout). Teplota ráno byla kolem 1°C, všude jinovatka a silnice vedla stále kolem řeky Hron do Brezna. Zde jsem se ohřál v informačním středisku, kde jsem koupil jak turistické mapy Nízkých Tater, tak Muránské planiny. Také jsem dostal informaci, že dnes je po 6 týdnech otevřena silnice na Čertovicu, kde bylo mnoho pokácených stromů. Tak jsem toho využil a začal stoupat více jak 800 m

nahoru na hřeben Nízkých Tater. Překrásně zbarvené byly lesy a nádherné výhledy na okolní hory; jedním slovem „pohádka“.

Kochal jsem se na sedle Čertovica a dolů se mi ani nechtělo. Musel jsem jet opatrně, neboť na silnici bylo ještě mnoho drobných větviček po odstranění polomu v předchozích dnech. Kolem silnice samé bariéry

obrovských větví a ještě tu pracovali s těžkou technikou.

Před obědem jsem přijel do Liptovského Mikuláše, kde jsem využil služeb v knihovně na internetu a ještě dobře a levně poobědval; menu jen 3 €, pivo 0,80 €. Slunce už opět příjemně hřálo a tak jsem se rozhodl cestovat do Ružomberka mezi pohořím Nízké Tatry a Západní Tatry, tj. Roháče. Z Ružomberku jsem musel opět stoupat na Chočské vrchy, abych sjel dolů do Dolního Kubína. Zde jsem se řádně posilnil a odměnil sladkostmi v cukrárně a popil výborný rýnský ryzlink. Ani poslední kilometry ze Zázrivé do Terchové nebyly snadné, neboť tu bylo časté

stoupání více jak 12%. Ve výhledu už jsem měl Malou Fatru se všemi vrcholy, které jsme zdolávali s velkou skupinou Jičíňáků před měsícem při pobytu v Terchové. Už skoro večer jsem vyřídil mailovou poštu v knihovně, uskutečnil bohatý nákup na večeři a snídani v penziónu u

pana Ďurka, s který jsme večer dlouho vyprávěli a vzpomínali na náš týdenní pobyt a popili vínovici. Za poskytnutý nocleh odmítl jakoukoliv úhradu. Také zde byli zajímaví lidé; Češi, Holanďané, Poláci a jedna Slovenka s dvěma dětmi, žijící ale v Německu. Večer jsem si prostě moc a moc užíval. Už jsem se zase těšil domů do Jičína, i když mě tam tentokráte nikdo nečeká; Jitka je stále v Íránu.

12.10. út – Terchová – Stará Bystrica 22 km – Čadca 41 km – Turzovka 57 km – Makov –hranice 69 km – Bumbálka 74 km – Velké Karlovice 88 km – Vsetín 115 km

Nemohl jsem dospat a po snídani v 7 hod. opouštím penzión. Na teploměru 3°C, jasno, a tak se zahřívám jen strmým stoupáním na Kysuckú vrchovinu do sedla Lutiše (cca 700 m n.m.). Nahoře slunce hřálo, ale dolů podél řeky teplota klesala až k bodu mrazu. Čaj na zahřátí resp. rozmrazení rukou jsem dal až v cukrárně ve městě Čadca a dva větrníky k tomu. Dále už

pohodnější cestou s malým provozem Turzovskou vrchovinou k hranicím do Makova, kde

zjišťuji „pomalý defekt“. Dohustit duši na 4 atm. stejně nedokáži a tak jsem pokračoval do Velkých Karlovic, ale cykloservis v úterý byl zavřen. Slunce už ale ozářilo celou krajinu CHKO Beskydy a tak jsem jel asi pomaleji, ale v pohodě až

do Vsetína, kde jsem lehce poobědval a nakoupil laskominy do vlaku včetně nové zásoby ryzlinku, tentokrátě vlašského. Na nádraží jsem si

koupil jízdenku pro sebe i své kolo a k tomu dostal jízdní řád s místy přestupu; Hranice, Kolín, Nymburk. Přestupoval jsem v Hranicích, ale bohužel zpožděný rychlík EC 110, kterým jsem měl jet do Kolína, kola nebere. A tak jsem šel do pokladny, abych reklamoval zakoupenou jízdenku, neboť následná cesta dalším rychlíkem povede přes Pardubice, což je kratší a levnější. Dalo mi moc úsilí přesvědčit pokladní, aby zavolala do Vsetína a pokladní uznala svou chybu. Podařilo se, neboť místní pokladní mi vyplatila 20 Kč za pokladní ve Vsetíně, abych jim nezpůsobil problémy, až si nechám potvrdit v dalších vlacích neprojetou část a budu žádat 20 Kč zpět poštou. Kromě tří přestupů ve

vlakem jsem musel ještě použít náhradní dopravu autobusem před Ostroměří. V pohodě jsem po 20. hod. přicestoval domů.

Bylo to překrásných 5 dnů, počasí mimořádně přálo, jen rána byla trochu chladnější (příště teplé rukavice). Bude-li někdo mít koncem září čas a chuť, přidejte se; není to o penězích.

Celkem našlapáno za $2 \times \frac{1}{2}$ dne + 3 dny = 4 dny **636 km**, tj. v průměru 159 km za den.

Náklady byly přitom minimální:

přeprava vlakem včetně kola $280 + 120 = 400$ Kč

Ubytování a stravování včetně pití 60 € = 1500 Kč

Celkem za 5 dní výletu v zahraničí 1900 Kč

V Jičíně zapsal 13.10.2010

I v a n

PS: už se těším na Vánoce, kdy odjedu s Janou a Martinem (15.12.-18.1.2011) za teplem do Afriky, na treky na ostrovech Madagaskar a Réunion .